

Speech voor de Ceremoniemeester

Welkom, vrienden en buurtgenoten,

Vandaag verzamelen we niet alleen om te rouwen, maar ook om te getuigen van de kracht en de ziel van de Baaibuurt. We dragen een lege kist die symbool staat voor wat verloren gaat als onze stemmen niet gehoord worden.

De Baaibuurt, een rijk tapijt van verhalen, geweven met vreugde en verdriet, vol van dromen en strijd, staat op het spel. In de Baaibuurt, voelen wij de warmte van thuis in elke steen, in elke straat, in elk gezicht dat ons begroet. Thuis is niet zomaar een plek, het is een gevoel van verbondenheid, van veiligheid en van gedeelde ervaringen. Het is waar onze kinderen spelen, waar we samen vieren en rouwen, waar we onszelf kunnen zijn.

Thuis betekent deel uitmaken van een gemeenschap die ons kent en ons waardeert, die ons opvangt als we vallen en ons toejuicht als we slagen. Het is de kern van wie wij zijn, waar onze herinneringen wonen en waar onze dromen beginnen.

Wanneer dit gevoel bedreigd wordt, wordt onze essentie bedreigd. Het gevoel van thuis is onmisbaar en onvervangbaar. Vandaag laten we onze stemmen horen voor het behoud van deze kostbare schat, voor het behoud van ons gevoel van thuis in de Baaibuurt.

Laten we samen zeggen: deze buurt leeft voort. **Ze leeft in ons.** Ze leeft in onze toewijding, in onze strijd, in onze liefde voor elke steen, elke boom, elk verhaal dat ons bindt.

Wij zijn hier vandaag bij het Baggerbeest op het laatste participatiemoment van de gemeente Amsterdam zoals aangekondigd in een brief aan enkele bewoners en ondernemers uit Baaibuurt-West. De gemeente Amsterdam wil de buurt gaan herinrichten op dezelfde wijze als hier in de Sluisbuurt. Dat betekent een volledige ontruiming, sloop en het bedelven van al het groen onder een 7 meter zandlaag die zo'n 4 jaar moet inklinken.

Onder de straten van de Baaibuurt rust een stille getuige van de eeuwen die voorbij zijn gegaan: de Oergeul. Wij staan hier vandaag op de Oergeul. Deze oude rivierbedding, diep verborgen onder de stad, fluistert verhalen van een tijd toen water vrij zijn weg vond door het landschap.

De oergeul is een symbool van verbinding, van de natuurlijke stromen die ons hebben gevormd en geleid. Net zoals de Baaibuurt zich heeft ontwikkeld met haar eigen ritme en kracht, zo kronkelde de oergeul ooit door dit land, vormgevend aan wat zou komen.

Stel je de oergeul voor als een ondergrondse rivier van herinneringen, een verborgen stroom die de wortels van onze gemeenschap voedt. In deze stille diepten vinden we een spiegel van onze eigen reis: een mengeling van oud en nieuw, van traditie en vooruitgang. De oergeul herinnert ons eraan dat, net zoals water zijn weg vindt, wij als gemeenschap onze weg zullen vinden, met respect voor het verleden en hoop voor de toekomst.

Gemeente Amsterdam, hoor onze roep. **Onze toekomst wordt niet bepaald in vergaderzalen, maar hier, op straat, in de harten van de mensen die hier wonen, werken, dromen.** Samen bouwen we aan een Baaibuurt die recht doet aan haar verleden en vol vertrouwen de toekomst ingaat.

Wij zijn de hoeders van deze buurt. Ons hart klopt in de straten, in de verhalen die we delen, in de dromen die we verwezenlijken. We hebben plannen, visies, ideeën - niet om te verwoesten, maar om te bouwen. Niet om te verdrijven, maar om te omarmen.

Vandaag laten we onze herinneringen en wensen van de Baaibuurt achter in deze kist. Een kist gevuld met de ziel van onze gemeenschap, met de hoop die wij koesteren, met de kracht van onze gezamenlijke stem.

Dank jullie wel, voor jullie aanwezigheid, voor jullie stem, voor jullie hart. Samen zijn wij de Baaibuurt. Samen zullen we haar behouden en laten bloeien. Laten we nu 1 minuut stilte houden voor onze geliefde buurt.

- **Na 1 minuut stilte** —

- **Muziek Ollie** -

Aankondiging Marloes gedicht

- gedicht Marloes -

Jullie hebben allen een briefje en pen gekregen. Neem nu voor jezelf 7 minuten de tijd om een herinnering, waarde of wens voor de Baaibuurt op te schrijven. 1 minuut voor elke meter zand die ze op de Baaibuurt gaan storten. Mocht je nog geen pen of papier hebben, kunnen jullie deze **hier** ophalen. De 7 minuten gaan nu in.

– 7 minuten - opschrijven (drums gaan weer aan)

Lieve vrienden en buurtgenoten,

Nu het moment is aangebroken voor het laatste vaarwel, om je wens, waarde of herinnering in de kist achter te laten. We vragen jullie per twee vanaf achteraan naar voren te komen om je briefje in de kist achter te laten.

- 10 minuutjes. Mensen doen papiertje in de kist.

- Kist sluiten met de kistdragers. Handje erover.

Laten we alvorens we de kist wegdragen, stilstaan bij wat dit symboliseert. Deze kist draagt niet alleen onze herinneringen en dromen, maar ook onze vastberadenheid om de ziel van de Baaibuurt te behouden.

Met elke stap bevestigen we onze belofte aan deze gemeenschap. Laat dit een herinnering zijn dat we samen sterk staan, dat we niet zullen zwijgen, en dat we zullen blijven vechten voor een toekomst waarin onze stemmen gehoord worden.

Zo dadelijk vindt u naast de kist in plaats van een grafsteen, een tafel en twee stoelen. Deze symbolische opstelling staat voor de dialoog die we willen laten ontstaan tussen de verschillende partijen die nu tegenover elkaar lijken te staan.

Deze tafel nodigt uit tot gesprek, tot luisteren en begrip. Laten we hier samenkomen, niet om te ruziën, maar om te werken aan een toekomst

waarin iedereen gehoord wordt en waarin we de Baaibuurt kunnen behouden.

Dank jullie wel voor jullie betrokkenheid en inzet. We dragen nu de kist naar het Sluislab. Daar bevindt zich koffie, thee, en wat te drinken. Jullie zijn van harte uitgenodigd om daarheen te komen. U kunt daar een fantastische maquette met een alternatief stedenbouwkundig plan van Max Tuinman bewonderen, het participatieplan van het Baaibuurt Collectief inzien, en u kunt u inschrijven voor de nieuwsbrief van het Baaibuurt Collectief.

Dank jullie wel voor jullie aanwezigheid, steun en liefde.